

Els frikis també tenim sentiments

Des que em vas deixar aquella nit d'hivern res no torna a ser igual. Els dies se'm fan més llargs, i les nits eternes. Trobo a faltar aquella claror que m'il·luminava a l'alba i m'aclaria els pensaments. Trobo a faltar la teva dolça melodia que m'activava els sentits. Trobo a faltar tots aquells moments de diversió amb tu, en els quals acariciava la teva brillant i suau superfície. Trobo a faltar totes aquelles hores en les quals m'escoltaves atentament sense dir res. Trobo a faltar la teva preciosa veu, que modificaves sense problemes i que em feia esborronar. Sense tu no sóc social, em sento desconnectat de la societat, literalment. He perdut el contacte amb els meus divuit mil quatre-cents seixanta-set amics. He perdut la noció del temps i no sé què passa fora de les quatre parets que delimiten la meva habitació. Sense tu sóc violent, m'enutjo amb mi mateix i dono cops a les parets. Eres única, gairebé, eres una edició especial limitada. Eres fantàstica, tenies una pantalla de 22,6 polzades, 4 GB de RAM, 500 GB de disc dur, Intel HD Graphics i el teu fabulós Windows 8. En definitiva eres el millor que m'havia passat mai.

Maleeixo el moment en què se'm va ocórrer aprofitar el sopar per poder passar més temps amb tu. Maleeixo la sopa de peix de pot recentment escalfada al microones, que amb un gir ràpid i brusc de canell, et va caure al damunt i et va provocar un curtcircuit que et va deixar fregida i del qual mai no et vas recuperar.

Després de l'accident vaig començar a plorar, no sabia què fer. Vaig provar de reanimar-te, però ja era massa tard. Finalment vaig allunyar-me de l'escena del crim intentant convèncer-me que allò era un somni, i que no havia succeït de veritat, però dins el meu cor sabia que no ho era i que ja no hi havia volta enrere.

Computadora siguis on siguis, vull que sàpigues que segueixo penjat per tu.